

4 Ježíš – nejvzácnější host

Chcete žít navěky? Ano, život v plnosti, život, který není ohrožen smrtí, je vnitřní touhou každého člověka. **Každý člověk touží po věčnosti, protože pro věčný život jsme byli stvořeni.** Lidé se tedy různým způsobem ptají: „**Jak dosáhnu věčného života?**“ A Pán Ježíš dává tuto odpověď: „**Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky...** Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den“ (Jan 6,51 a 54).

Této úžasné zprávě pak věříme zvláště proto, že Ježíš jako první z lidí vstal z mrtvých. Vrátil se k Otcí, aby nám připravil místo. Do nebe pak vzal svou matku Pannu Marii. I ta touží po tom, abychom toto připravené místo získali. A právě **svaté přijímání a setkávání s Ježíšem v eucharistii nám pomáhá, abychom došli do tohoto cíle. A nejen to.**

V každém svatém přijímání k nám **Ježíš přichází jako lékař, který má moc uzdravit každou ránu a bolest našeho srdce.** Ale jen tu, kterou mu ukážeme a odevzdáme. Proto je nesmírně důležitá **chvíle ticha po svatém přijímání. Zde mám odevzdávat Ježíšovi sám sebe – své radosti, starosti, obavy.**

V jedné přednášce (na DEK) zaznělo, že **Ježíš je v nás po svatém přijímání přítomen tak dlouho, jak my sami budeme chtít.** Řekněme mu po svatém přijímání vše. Co nás trápí, v čem nám může pomoci. Pane, pohádal jsem se (pohádala jsem se), je mi z toho smutno, tak ti to teď odevzdávám, prosím tě pomoz mi... Ten člověk mě urazil, prosím tě, dej mi sílu mu odpustit... Já jsem ublížil, dej mi odvahu k překonání své pýchy, abych se mohl omluvit a usmířit... Mám strach z toho, co mě čeká, buď se mnou... Tako se můžeme v tichosti modlit.

Jeden malý chlapec se ptal svojí maminky: „Mami, proč po svatém přijímání spíš?“ Maminka se usmála a odpověděla: „Já nespím, já zavírám oči, abych se mohla soustředit na Ježíše, který ke mě přišel. Chci si s ním povídat a nechci aby mě něco rušilo.“ A tak podobně se máme na návštěvu Pána Ježíše soustředit i my.

Na páteční mši svaté pro téměř pět tisíc dětí celé arcidiecéze vzpomenu otec biskup Josef čtyři nejčastěji používaná slova: **DĚKUJI, PROSÍM, PROMIŇ A MÁM TĚ RÁD.** A právě **tato slova** a sousloví používáme i v liturgii mše svaté... a **mají zaznít i v bezprostřední blízkosti Krista ve svaté hostii.**

Svaté přijímání není jen chvíle, kdy nám kněz vloží do úst Tělo Pána Ježíše, **to nejdůležitější se odehrává, když odcházíme do lavice a začínáme rozhovor s ním.** Tam se začíná domlouvat spolupráce a rodit zázraky. Nezapomeňme tedy děkovat, prosit, odprošovat a vyznávat svou lásku.

Když se naučíme dobře prožívat svaté přijímání, bude Ježíš uzdravovat naši duši, bude nás učit milovat a odpouštět, bude nás připravovat na život v nebi.